

## V

(Øvrige meddelelser)

## RETSLIGE PROCEDURER

## DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. april 2018 — Romano Pisciotti mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Berlin — Tyskland)**

(Sag C-191/16) <sup>(1)</sup>

**(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 18 TEUF og 21 TEUF — udlevering til Amerikas Forenede Stater af en statsborger i en medlemsstat, som har udøvet sin ret til fri bevægelighed — udleveringsaftale mellem Den Europæiske Union og dette tredjeland — EU-rettens anvendelsesområde — udleveringsforbud, der kun finder anvendelse på de nationale statsborgere — begrænsning af den frie bevægelighed — begrundelse støttet på bekæmpelsen af straffrihed — proportionalitet — underretning af unionsborgerens oprindelsesmedlemsstat)**

(2018/C 200/02)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Landgericht Berlin

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Romano Pisciotti

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

**Konklusion**

- 1) EU-retten skal fortolkes således, at i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor en unionsborger, der har været genstand for en anmodning om udlevering til Amerikas Forenede Stater, med henblik på en eventuel gennemførelse af denne anmodning er blevet anholdt i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende er statsborger, er denne borgers situation omfattet af EU-rettens anvendelsesområde, for så vidt som den nævnte borger har udøvet sin ret til at færdes frit i Den Europæiske Union, og for så vidt som anmodningen om udlevering er blevet fremsat inden for rammerne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering af 25. juni 2003.
- 2) I et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor en unionsborger, der har været genstand for en anmodning om udlevering til Amerikas Forenede Stater, inden for rammerne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering af 25. juni 2003 og med henblik på en eventuel gennemførelse af denne anmodning er blevet anholdt i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende er statsborger, skal artikel 18 TEUF og 21 TEUF fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den anmodede medlemsstat på grundlag af en forfatningsmæssig regel skelner mellem sine egne statsborgere og statsborgere fra andre medlemsstater og giver tilladelse til denne udlevering, skønt den ikke tillader udlevering af sine egne statsborgere, for så vidt som den anmodede medlemsstat forinden har givet de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor denne borger er statsborger, mulighed for at gøre krav på den pågældende inden for rammerne af en europæisk arrestordre, og for så vidt som den sidstnævnte medlemsstat ikke har truffet nogen foranstaltninger i denne retning.

<sup>(1)</sup> EUT C 270 af 25.7.2016.